

عنوان مقاله:

بررسی مفاهیم چهارگانه نظریه انتگرال کن ویلبر در معماری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سام عطاری جبارزاده - کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

اتصال محکم زندگی انسان و طبیعت به عنوان عنصر ذاتی و فطری، این تصور بشر برای فرار از تحت سلطه بودن سیستم-های حیات به وسیله پیشرفت بشریت و فناوری های نوین به شکلی که توانایی تغییر و انتقال بنیادین جهان طبیعت را داشته باشد را زیر سوال برده است و به تبع این توهم نابخردانه معماری ای را ایجاد کرده که فروپاشیدن محیط طبیعی، اتمامانرژی های تجدید ناپذیر و تأثیرات منفی آن بر طبیعت اطراف و جدایی مردم از اکوسیستم و فرآیندهای طبیعی و در نهایت تأثیر منفی در روان انسان را به دنبال داشته است. مفاهیم نوظهور چهارگانه نظریه انتگرال کن ویلبر (مؤلف ایالات متحده آمریکا) در حوزه معماری پایدار معرف منظری ست که از طریق آن می توان به درک و بهبود مشکلات و نقض های دنیای کنونی معماری که توسعه بی ضابطه و دستکاری بیش از حد در طبیعت و هم چنین صنعتی شدن بدون توجه به آستایش و سلامت افراد و طبیعت، نیازهای انسان، که جوامع بشری را در معرض بحران قرار داده است، پرداخت. لذا چالش اصلیمعماران و مهندسان در دهه های اخیر، ارائه روش هایی برای طراحی فضاهای شهری جدید جهت دنیایی با کیفیت و قابلزندگی در آینده است. لذا در پژوهش حاضر به بررسی نظریه کن ویلبر در باب پیوند انسان، محیط زیست و نظا های طبیعی نشأت گرفته از شاخه های فناورانه و بوم شناسانه توسعه و طراحی پایدار در نتیجه تعادل بین زیستگاه انسان و محیط طبیعی است با روش توصیفی- تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه ای و اسنادی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

انسان، طبیعت، معماری بیوفیلیک، معماری پایدار، حس مکان، نظریه انتگرال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125309>

